

Arrest

nr. 187 655 van 29 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. SAMPERMANS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 januari 2016 en heeft zich voor de tweede keer vluchteling verklaard op 8 mei 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 10 mei 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 16 mei 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd hem op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, I.(...) Z.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnische origine Pashtoun te zijn. U bent afkomstig uit het dorp Zadran gelegen in het district Ali Khail, ook wel Jaji genoemd, in de provincie Paktya. U bent naar school gegaan tot u Afghanistan ongeveer vijf jaar geleden verliet. Uw vader, S.(...) K.(...), werkte als chauffeur voor de Amerikanen in Kandahar. Later ging hij werken voor een escortbedrijf, hij voorzag escortleden van wapens en transporteerde gewonden bij gevechten. Ongeveer anderhalve maand later raakte bekend in de regio dat uw vader voor de buitenlanders werkte. Vervolgens kreeg uw vader dreig telefoons van de taliban. Wanneer u naar de bergen ging om hout te verzamelen, werd u regelmatig tegengehouden door de taliban. De taliban scholden u uit voor heiden en sloegen u. Soms namen ze uw eten of uw ezel af. Ongeveer een week voor uw vertrek kwam de taliban langs bij u thuis. Uw vader was er niet. Ze verklaarden dat uw vader een heiden was en hij zijn job moest opzeggen omdat ze anders hem iets zouden aandoen. Uw vader kreeg één week de tijd om te stoppen met zijn werk. Na deze week is de taliban opnieuw langsgekomen bij u thuis. Deze tweede keer hebben de taliban u geslagen en luid tegen u gesproken. Na dit tweede bezoek van de taliban werd uw vader zelf gecontacteerd. Uw vader is hierop naar huis gekomen en heeft overleg gepleegd met de dorpeelingen. Er werd besloten dat het goed zou zijn als u en uw broer B.(...) zouden vertrekken. Aangezien de taliban u sloegen en u volgden, vreesde uw vader dat ze u zouden doden indien u ze opnieuw zou tegenkomen. Vervolgens heeft u Afghanistan verlaten. Dit was ongeveer vijf jaar geleden. U reisde via Iran naar Istanbul in Turkije. Toen u in Turkije aankwam en naar uw vader probeerde te bellen bleek dat uw vader zijn telefoon niet meer opnam. Uw moeder vertelde u dat uw vader vermist was. Later werd u ingelicht over het feit dat de taliban opnieuw naar uw huis waren gekomen op zoek naar uw vader en dat ze aan uw neef Z.(...) Z.(...) (O.V. nummer 8.208.054, CGVS nummer 16/12040) gevraagd hebben naar uw vader en naar u en uw broer B.(...). U heeft ongeveer vier jaar in Istanbul in Turkije gewoond. Toen uw neef Z.(...) Z.(...) aankwam in Istanbul bent u samen met hem naar België gekomen. U kwam aan in België op 26 januari 2016 en u vroeg asiel aan in België op 5 februari 2016. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) volgende documenten neer: uw taskara (Afghaanse identiteitskaart), de taskara van uw vader, een aanbevelingsbrief van het bedrijf "Recon International" aangaande uw vader, een aanbevelingsbrief van het bedrijf "Compass Integrated Security Solutions" aangaande uw vader, een document van het escortebedrijf waarvoor uw vader werkte, werkbades van uw vader, een document met een vertrouwelijk Afghaans telefoonnummer om verdachte zaken te melden en de briefomslag waarmee deze documenten verstuurd werden.

Op 09/09/2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen die tegenstrijdig waren met deze van uw neef Z.(...) Z.(...) (O.V. nummer 8.208.054, CGVS nummer 16/12040). Bovendien bleek ook dat u over een redelijk intern vluchtalternatief in Kabul beschikte. U tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgde deze op 01/03/2017.

Op 27/04/2017 werd u tijdens een controle betrap op zwartwerk. U werd in het gesloten centrum van Merksplas opgenomen. Hier diende u op 08/05/2017 een tweede asielaanvraag in. Heden baseert u zich op voorgaand relaas. U verklaart dat uw neef een leugenaar is en dat jullie een landconflict hebben. U verklaart dat u over een klacht zou beschikken die 5 jaar geleden werd opgesteld bij de verdwijning van uw vader. Uw neef Z.(...) Z.(...) (O.V. nummer 8.208.054, CGVS nummer 16/12040) diende op 17/02/2017 ook een tweede asielaanvraag in. Het CGVS nam hierbij op 12/05/2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag).

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Zo legden u en uw neef volledig tegenstrijdige verklaringen af en tevens bleek dat uw vader niet verdwenen was maar in Kabul verblijft. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Uw bewering dat uw neef gelogen zou hebben daar jullie in een grondconflict verwickeld zijn, is een loos argument, dat u op geen enkele manier kunt staven. Bovendien is het opmerkelijk dat jullie naar eigen zeggen samen vanuit Turkije naar Europa reisden, waarna jullie samen in hetzelfde Europese land een asielaanvraag indienden, als er een dusdanig ernstig conflict tussen jullie beiden zou bestaan dat één van jullie verklaringen zou afleggen die de andere zou kunnen schaden.

Dat uw verklaringen over uw vader zijn problemen ongeloofwaardig zijn (wat uw hieruit voortvloeiende problemen ook ongeloofwaardig maakt), blijkt ook uit volgende vaststelling. Zo verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag nog dat uw vader eerst chauffeur van de Amerikanen was en later voor een escortbedrijf werkte (hij voorzag escortleden van wapens en transporteerde gewonden bij gevechten), waarna u nu bij uw tweede asielaanvraag plots beweert dat hij een "militair over een heel grote groep was die voor heel wat arrestaties zorgde" (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, punt 5.2).

Daarnaast verwijst u naar een klacht die neergelegd zou zijn ivm de verdwijning van uw vader. U legt deze klacht echter niet voor. U beweert deze nog te verwachten, maar dit lijkt eerder een poging om de procedure te rekken, temeer daar de authenticiteit van zo een document ernstig betwijfeld mag worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien zou dit document reeds 5 jaren oud zijn. Het CGVS ziet dan ook niet in waarom u dit niet tijdens uw eerste asielaanvraag zou neergelegd hebben. Echter noch voor de DVZ, noch voor het CGVS of de RvV legde u bij uw eerste asielaanvraag een document voor dat de verdwijning van uw vader zou kunnen aantonen. Dat dit document nu in het kader van uw tweede asielaanvraag plots bij u thuis werd teruggevonden dit waar er vroeger zelfs geen sprake was van dit document, spreekt boekdelen over het gebrek aan authenticiteit van dit document.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van

uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylumseekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied

gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2015 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen.

De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid en konvooien van NATO en European Police Training Mission (EUPOL).

Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de

opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens sterke toename van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoort te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen afgelegde tijdens uw eerste asielaanvraag, blijkt u beschikt over een familiaal netwerk in Kabul in de vorm van uw oom M.(...) K.(...) die volgens u werkzaam is als chauffeur in Kabul (CGVS p. 12). Er kan ook aangenomen worden dat M.(...) K.(...) bereid is om u te helpen aangezien hij zich reeds de moeite getroostte om u hier documenten op te sturen ter ondersteuning van uw asielrelaas. Verder volgens de verklaringen van uw neef, Z.(...), woont uw vader reeds enkele jaren in Kabul (CGVS, gehoorverslag 16/12040, 26/04/2016 p. 38). Uw neef voegt hieraan toe dat uw vader nooit gevisieerd werd in Kabul (CGVS 16/12040, p. 38). Hieruit blijkt dat hij veilig was in Kabul. Gelet op het bedrieglijke karakter van uw verklaringen zoals hierboven uiteengezet, kan geen geloof gehecht worden aan uw ingeroepen moeilijkheden met de taliban en maakte u logischerwijze geenszins aannemelijk dat u zich niet zou kunnen vestigen in Kabul waar uw vader en oom verblijven. Geconfronteerd door het CGVS met de verklaringen van uw neef aangaande het verblijf van uw vader in Kabul stad, slaagde u er bovendien niet in een gegronde verklaring te bieden over uw onwetendheid hierover. Dat u niets zou weten over uw vader die in Kabul woont, terwijl uw neef Z.(...) hier wel vanop de hoogte is, u volgens uw verklaringen samen met hem hierheen reisde vanuit Turkije en ook dezelfde dag asiel aanvroeg; is niet aannemelijk. Bovendien geeft u aan dat u gedurende vier jaar in Istanbul zonder verblijfsdocumenten gewoond heeft vooraleer u naar België kwam (CGVS p. 28). Hieruit blijkt dat u gedurende deze vier jaar zelfredzaam was en dat u zichzelf kon onderhouden in uw levensonderhoud. Indien u in staat was om gedurende vier jaar zelfstandig in Istanbul te leven kan er verondersteld worden dat u ook in staat zou zijn om een leven uit te bouwen in de Afghaanse stad Kabul waar u bovendien kan rekenen op de steun van uw familie. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen schending is van artikel 3 EVRM daar u in geen enkele procedure een probleem van artikel 3 EVRM hebt aangehaald.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder de redelijkheidsplicht. Verzoeker benadrukt dat hij gedurende zijn interview duidelijk verteld heeft dat hij ruzie heeft met zijn neef en herhaalt dat zij verwickeld zijn in een landconflict en dat zijn verhaal leugenachtig is. Daarnaast verwijst verzoeker naar een klacht in verband met de verdwijning van zijn vader. Hij stelt dat het enige tijd in beslag neemt om authentieke aktes de bemachtigen en hij nog wachtende is op dit document. Hij geeft vervolgens aan dat zijn vader weldegelijk gewerkt heeft voor een escortebedrijf en verwijst naar de verschillende documenten die hij tijdens zijn eerste interview heeft neergelegd omtrent het werk van zijn vader. Hij wijst er tevens op dat zijn vader weldegelijk verdwenen was en momenteel ondergedoken leeft in Kabul.

Daarnaast meent verzoeker dat Kabul voor hem geen veilig alternatief vormt daar de taliban ook daar nog banden heeft. Hij verwijst vervolgens naar de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan verslechterd is.

Verzoeker weidt tevens op algemene wijze uit over de zorgvuldigheidsplicht en verwijst in dit verband naar artikel 3 EVRM en 10 van "het EG Verdrag" (lees: het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie). Verzoeker somt tot slot de elementen op waarmee de EU-landen rekening moeten houden teneinde de asielzoeker correct te kunnen beoordelen.

2.2. Blijkens de inventaris der stukken brengt verzoeker een 'attest van verblijf' bij. Dit document is evenwel niet gevoegd bij het verzoekschrift waardoor de Raad zich dan ook in de onmogelijkheid bevindt zich uit te spreken over het bedoeld document.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van 16 mei 2017, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk zijn problemen met leden van de Taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 8 september 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas gelet op de vele tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker en zijn neef Z.Z. en omdat hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Kabul. Deze beslissing en beoordeling werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. 183 261 van 1 maart 2017.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de vorige asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "*Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8,*

onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.6. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing vermogen verzoekers verklaringen niet te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem uiteengezette vluchtmotieven:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Zo legden u en uw neef volledig tegenstrijdige verklaringen af en tevens bleek dat uw vader niet verdwenen was maar in Kabul verblijft. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Uw bewering dat uw neef gelogen zou hebben daar jullie in een grondconflict verwickeld zijn, is een loos argument, dat u op geen enkele manier kunt staven. Bovendien is het opmerkelijk dat jullie naar eigen zeggen samen vanuit Turkije naar Europa reisden, waarna jullie samen in hetzelfde Europese land een asielaanvraag indienden, als er een dusdanig ernstig conflict tussen jullie beiden zou bestaan dat één van jullie verklaringen zou afleggen die de andere zou kunnen schaden.

Dat uw verklaringen over uw vader zijn problemen ongeloofwaardig zijn (wat uw hieruit voortvloeiende problemen ook ongeloofwaardig maakt), blijkt ook uit volgende vaststelling. Zo verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag nog dat uw vader eerst chauffeur van de Amerikanen was en later voor een escortbedrijf werkte (hij voorzag escortleden van wapens en transporteerde gewonden bij gevechten), waarna u nu bij uw tweede asielaanvraag plots beweert dat hij een “militair over een heel grote groep was die voor heel wat arrestaties zorgde” (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, punt 5.2).

Daarnaast verwijst u naar een klacht die neergelegd zou zijn ivm de verdwijning van uw vader. U legt deze klacht echter niet voor. U beweert deze nog te verwachten, maar dit lijkt eerder een poging om de procedure te rekken, temeer daar de authenticiteit van zo een document ernstig betwijfeld mag worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien zou dit document reeds 5 jaren oud zijn. Het CGVS ziet dan ook niet in waarom u dit niet tijdens uw eerste asielaanvraag zou neergelegd hebben. Echter noch voor de DVZ, noch voor het CGVS of de RvV legde u bij uw eerste asielaanvraag een document voor dat de verdwijning van uw vader zou kunnen aantonen. Dat dit document nu in het kader van uw tweede asielaanvraag plots bij u thuis werd teruggevonden dit waar er vroeger zelfs geen sprake was van dit document, spreekt boekdelen over het gebrek aan authenticiteit van dit document.”

Verzoeker brengt geen valabele argumenten aan die voorgaande pertinente en deugdelijke motieven, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen of ontkrachten. Hij komt in zijn verzoekschrift immers niet verder dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Verzoeker geeft een eigen interpretatie van de feiten om zijn relaas alsnog geloofwaardig te laten overkomen, maar brengt geen concrete feiten of elementen aan die toelaten zijn beweringen te staven of de vastgestelde inconsistenties te verklaren.

Zo verzoeker benadrukt dat hij ruzie heeft met zijn neef omwille van een landconflict en dat zijn verhaal leugenachtig is, stelt de Raad vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder gegeven verklaringen, waarover bovendien reeds werd geoordeeld in zijn eerste asielaanvraag. Het louter herhalen van de zogenaamde nieuwe elementen is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt immers aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij aldus in gebreke blijft.

Voorts volhardt verzoeker dat zijn vader gewerkt heeft voor een escortebedrijf en verwijst hij naar de documenten die hij tijdens zijn eerste interview heeft neergelegd omtrent het werk van zijn vader. Het hoeft echter geen betoog dat het louter volharden in één versie van de feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheden niet opheft. De in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaarde dat zijn vader eerst chauffeur van de Amerikanen was en later voor een escortbedrijf werkte (hij voorzag escortleden van wapens en transporteerde gewonden bij gevechten), waarna hij nu bij zijn tweede asielaanvraag plots beweert dat hij een “*militair over een heel grote groep was die voor heel wat arrestaties zorgde*”, bevestigt eens te meer dat zijn opgedist asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ofschoon verzoeker voorhoudt over een klacht te beschikken in verband met de verdwijning van zijn vader, legt hij deze niet neer. De opmerking in voorliggend verzoekschrift dat hij nog wachtende is op dit document, neemt niet weg dat deze klacht heden niet voorligt en doet geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen dienaangaande. Ook de loutere bewering dat zijn vader wel degelijk verdwenen was en momenteel ondergedoken leeft in Kabul, kan bezwaarlijk ernstig genoemd worden en doet geenszins afbreuk aan het feit dat verzoeker in zijn vorige asielaanvraag onwetend was over het verblijf van zijn vader terwijl zijn neef Z. wel kon vertellen dat verzoekers vader al die jaren in Kabul woont, waardoor – terecht – het vermoeden rees dat verzoeker het verblijf van zijn vader in Kabul bewust heeft verzwegen in functie van zijn asielaanvraag hier.

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer met, volgens hem, een aantal nieuwe stukken: (i) de originelen van de documenten die hij in zijn eerste asielaanvraag indiende betreffende de tewerkstellingen van zijn vader “bij de Amerikanen en in de beveiliging”, (ii) een kleurenkopie van de taskara van zijn oom die een klacht heeft neergelegd, en (iii) een attest van de “Imam en districtschef” waarin bevestigd wordt dat verzoeker en zijn vader problemen kenden met de Taliban in hun dorp van herkomst omwille van de tewerkstelling van zijn vader. Verzoeker licht voorts toe dat de stukken duidelijk aantonen dat zijn relaas in een ander daglicht kan worden gezet. De originele stukken omtrent de tewerkstelling van zijn vader tonen deze tewerkstelling aan, daaruit volgt dat het relaas omtrent de problemen met de Taliban geloofwaardig zijn, temeer zijn oom, wiens taskara hij voorlegt, een klacht

indiende, en de Imam en de districtschef de problemen bevestigen. Verzoeker bevestigt dat zijn vader thans ondergedoken leeft in Kabul.

De Raad wijst er vooreerst op dat de originelen van de documenten die hij in zijn eerste asielaanvraag indiende betreffende de tewerkstellingen van zijn vader "bij de Amerikanen en in de beveiliging" geenszins nieuwe elementen zijn aangezien in de eerste asielaanvraag deze stukken en de originelen werden voorgelegd (zie adm. doss. eerste asielaanvraag). In de beslissing van de commissaris-generaal naar aanleiding van de eerste asielaanvraag worden deze stukken reeds besproken en beoordeeld: *"De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt tevens dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas."* De Raad is van oordeel dat dit motief eveneens geldt voor het ter terechtzitting neergelegd attest van de Imam en de districtschef. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat dit document door eender wie en waar zou kunnen zijn opgemaakt aangezien er geen enkel hoofding op het attest staat. Er staan weliswaar stempels op het attest, doch in de mate deze leesbaar zou zijn, zijn ze niet vertaald.

Wat de taskara van verzoekers oom betreft kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker geen klacht indient die de oom zou hebben neergelegd. De kleurenkopie van de taskara toont niet aan dat het verzoekers oom betreft, laat staan dat deze kleurenkopie aantoont dat zijn oom een klacht heeft ingediend.

De Raad is derhalve van oordeel dat de aanvullende nota met nieuwe stukken geen afbreuk doen aan het voorgaande aangezien de stukken geen nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.7. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, blijkt uit de bestreden beslissing en 's Raads arrest nr. 183 261 van 1 maart 2017 dat verzoeker over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Kabul om de onveilige situatie in zijn regio van herkomst te vermijden. Verzoeker brengt geen concrete gegevens aan die een ander licht kunnen werpen op de in het kader van zijn eerste asielaanvraag gedane inschatting van het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreffende deze hervestiging. Verzoeker verwijst naar de analyse van de UNHCR aangaande veiligheidssituatie in Afghanistan waaruit blijkt dat de situatie er verslechterd is. Deze informatie bevindt zich evenwel ook in het administratief dossier en werd mede in rekening genomen door de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers huidige asielaanvraag. In zoverre uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat het geweld lijkt te zijn toegenomen in Afghanistan en er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, toch blijkt duidelijk dat er in Kabul geen "open combat" gevoerd wordt en dat er geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt dan ook geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Zo verzoeker voorhoudt dat Kabul geen veilig alternatief uitmaakt voor hem omdat de taliban ook daar nog banden heeft, dient gewezen te worden op het bedrieglijk karakter van zijn verklaringen waardoor geen geloof gehecht wordt aan zijn voorgehouden problemen met de taliban. Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat hij zich om die reden niet zou kunnen vestigen in Kabul.

Er zijn naar het oordeel van de Raad *in casu* dan ook geen objectieve argumenten voorhanden waaruit zou blijken dat een interne hervestiging van verzoeker in de hoofdstad Kabul onredelijk zou zijn in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

2.8. In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om

aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

2.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

Zo verzoeker het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd terecht geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Verzoeker toont evenmin aan op welke wijze artikel 10 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie geschonden is daar *in casu* door de Belgische asielinstanties alle algemene of bijzondere maatregelen genomen werden om de nakoming van de uit dit verdrag of uit handelingen van de instellingen der gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

2.10. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Er worden geen gegronde middelen, voor zover ontvankelijk, aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M.-C. GOETHALS